

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 229/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti S., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. A. G., B., ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 164/2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti S., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2012 doručená sťažnosť spoločnosti S., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 164/2010.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva: *„Dňa 30. 11. 2010 sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal na Okresný súd Bratislava I návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti žalovanému: K., a. s., V... zaplatenia sumy vo výške 9.537,13- € s príslušenstvom, titulom náhrady škody vzniknutej na majetku právneho predchodcu sťažovateľa.“*

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„vo svojom návrhu uviedol všetky podstatné skutočnosti a k návrhu doložil aj všetky potrebné listiny preukazujúce jeho nárok, Okresný súd do dnešného dňa nevydal platobný rozkaz“.*

Sťažovateľ 26. júla 2011 podal žiadosť o poskytnutie informácie o stave konania v tejto veci, „prostredníctvom ktorej žiadal o skoré vytýčenie termínu pojednávania. Okresný súd Bratislava I... informoval, že konanie je v štádiu prípravy na pojednávanie a tiež, že spis bol z oddelenia 26 Rob prevedený do oddelenia 26 Cb.“.

Sťažovateľ 30. septembra 2011 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, pričom *„do dnešného dňa predsedníčka súdu na sťažnosť sťažovateľa nijakým spôsobom nereagovala“.*

3. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote vidí sťažovateľ v tom, že *„Okresný súd Bratislava I v danej veci viac ako 13 mesiacov nekoná, v rozpore so zákonom nevydal platobný rozkaz a ani do dnešného dňa nevytýčil jediné pojednávanie“.*

4. Z uvedených dôvodov sťažovateľ navrhoval, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že *„ústavné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote bolo porušené, prikazuje okresnému súdu*

konať bez zbytočných prieťahov, priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 2.00,- € a priznáva sťažovateľovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia“.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

7. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnuté konanie trvá na okresnom súde od 30. novembra 2010, t. j. 17 mesiacov. Sťažovateľ žiadal o poskytnutie informácie o stave konania 26. júla 2011, na čo okresný súd sťažovateľovi oznámil, že došlo k prevedeniu predmetného súdneho spisu z oddelenia 26 Rob do oddelenia 26 Cb a spis je v štádiu prípravy na pojednávanie. Z toho vyplýva, že podľa úvahy súdu, ktorá nie je závislá od vôle sťažovateľa, nie sú splnené podmienky na vydanie platobného rozkazu (§ 172 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku). Sťažovateľ podal predsedníčke okresného súdu aj

sťažnosť na prietahy v konaní 30. septembra 2011, ale táto na ňu do dnešného dňa neodpovedala; tento jej postup síce nemožno akceptovať, ale na posúdenie sťažnosti to zatiaľ nemalo žiadny vplyv.

8. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 47/03, II. ÚS 296/2011). Postup okresného súdu napriek tomu, že sa sťažovateľovi nejaví ako efektívny, a to aj s prihliadnutím na to, že predsedníčka okresného súdu do dnešného dňa neodpovedala na sťažnosť na prietahy konania sťažovateľovi, sa zjavne z pohľadu celkovej dĺžky konania (17 mesiacov) ešte nepovažuje za prietahy, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru odôvodňujúce možnosť vysloviť ústavnému súdu porušenie sťažovateľom označených práv.

9. Ústavný súd vychádzajúc z týchto úvah uzavrel, že z hľadiska posúdenia doterajšieho súdneho konania nie je možné považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by už porušoval základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti preto ústavný súd sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Z dôvodu odmietnutia sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa v sťažnosti (príkaz okresnému súdu konať vo veci, priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2012